

عنوان مقاله:

مقایسه قدرت ایمنی زایی سه نوع واکسن DNA یی، پروتئینی و توام DNA/Protein ی ژن سیگنال پپتیداز نوع I لیشمانیا ماژور در موش های BALB/c آلوده به عفونت لیشمانیا ماژور

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی بیوتکنولوژی ایران (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

فاطمه قائمی منش - تهران، دانشگاه خاتم، گروه زیست شناسی

فرناز زاهدی فرد - تهران، انستیتو پاستور ایران، بخش ایمنولوژی، آزمایشگاه ایمنولوژی

طاهره طاهری - تهران، انستیتو پاستور ایران، بخش ایمنولوژی، آزمایشگاه ایمنولوژی

فاطمه دوستداری - تهران، انستیتو پاستور ایران، بخش ایمنولوژی، آزمایشگاه ایمنولوژی

خلاصه مقاله:

یک پروتئین کلیدی در پروکاریوت ها و پوکاریپوتها (Signal peptidase (Sp است که توالی نشانه (signal sequence) را از ابتدای پروتئین های ترشحی در حین عبور از شبکه آندوپلاسمی دانه دار حذف می نماید. (Paetzel M.2002) قبل از ژن sp انگل لیشمانیا ماژور (Lmjsp) توسط رافتی و همکاران از ژنوم انگل استخراج شد. (Rafti S 2004). ما در این تحقیق Lmjsp را به صورت واکسن DNA یی، واکسن پروتئینی و واکسن توام DNA یی پروتئینی به موشهای حساس BALB/c تزریق کردیم تا میزان ایمنی زایی آن را بر علیه انگل لیشمانیا ماژور، عامل بیماری لیشمانیوز پوستی، در مدل موشی بررسی کنیم. طبق جدول زمانی واکسیناسیون انجام شد و بررسی های ایمنولوژیکی تا 9 هفته پس از چالش ادامه داشت. در مجموع با توجه به بررسی های ایمنولوژیکی و تست های آماری انجام شده (t-Test) چنین استنباط می شود که هر 3 روش واکسیناسیون ژن sp در کنترل عفونت مؤثر بوده اند اما با توجه به توانایی بالای روش prime-boost در ایجاد لنفوسیت های T خاطره ای، بهترین روش واکسیناسیون، واکسیناسیون توام DNA-Protein محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

لیشمانیا ماژور (leishmania major)، واکسن DNA یی، واکسن پروتئینی، واکسن توام DNA/Protein، سیگنال پپتیداز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/45292>

